Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (devátého senátu)

27. listopadu 2014*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Trh s výkonovými transformátory — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP — Dohoda o rozdělení trhu — Oznámení o spolupráci z roku 2002 — Ochrana před pokutou — Legitimní očekávání — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-521/09,

**Alstom Grid SAS**, dříve Areva T&D SAS, se sídlem v Paříži (Francie), původně zastoupená A. Schild, C. Simphal a E. Estellonem, poté J. Derennem, A. Müller-Rappardem a M. Domecqem, advokáty,

žalobkyně,

proti

**Evropské komisi**, původně zastoupené A. Bouquetem, N. von Lingenem a K. Mojzesowicz, poté A. Bouquetem, K. Mojzesowicz a P. Van Nuffelem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2009) 7601 final ze dne 7. října 2009 v řízení podle článku 81 ES a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.129 – Výkonové transformátory),

TRIBUNÁL (devátý senát),

ve složení D. Gratsias, vykonávající funkci předsedy, O. Czúcz (zpravodaj) a I. Labucka, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Plingers, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 21. května 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština.

## Rozsudek

### Skutečnosti předcházející sporu a napadené rozhodnutí

1 Odvětvím dotčeným v projednávané věci je odvětví výkonových transformátorů, autotransformátorů a kompenzačních tlumivek v rozsahu napětí 380 kV a více. Výkonové transformátory jsou podstatnými elektrickými zařízeními, která snižují nebo zvyšují napětí v elektrickém obvodu. Tyto transformátory se prodávají jako samostatné výrobky nebo jako součást elektrických rozvoden dodávaných na klíč.

2 Během období relevantního pro projednávaný spor, tedy mezi 9. červnem 1999 a 15. květnem 2003, působila žalobkyně pod názvem Alstom T&D SA v oblasti výkonových transformátorů. Během celého tohoto období zastřešující společnost Alstom vlastnila 100 % kapitálu společnosti Alstom France SA (která změnila název na Alstom Holdings v srpnu 1999), jež sama vlastnila 100 % kapitálu žalobkyně.

3 Po prodeji výrobní činnosti výkonových transformátorů skupiny Alstom skupině Areva byla žalobkyně převedena v roce 2004 do skupiny Areva, ovládané společností Areva SA, a následně změnila název na společnost Areva T&D SAS.

4 Ve dnech 11. a 12. května 2004 provedla Komise Evropských společenství kontroly ve věci COMP/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje, mimo jiné v prostorách společnosti Hitachi Ltd, kde pořídila kopie dokumentů.

5 Dne 9. září 2004 požádala společnost Hitachi Komisi o ochranu na základě oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2002, C 45, s. 3, dále jen „oznámení o spolupráci z roku 2002“), pokud jde o plynem izolované spínací přístroje (dále jen „AIG“). V rámci této žádosti předložila zejména kopie dokumentů, které Komise našla v prostorách této společnosti během uvedených kontrol.

6 Dne 22. září 2004 podala společnost Areva první žádost o ochranu před pokutou. Tato první žádost se týkala zejména protisoutěžních praktik v několika členských státech Evropské unie (zejména v Belgii, Německu, Francii, Nizozemsku a Rakousku). Areva v ní rovněž informovala o „Aero Club“, mezinárodní kartelové dohodě v odvětví výkonových transformátorů. V tomto ohledu uvedla jména zúčastněných evropských a japonských podniků a způsob jejího fungování. Kromě toho upřesnila, že tyto praktiky byly ukončeny v letech 1998–1999. Komise dne 7. prosince 2005 tuto první žádost o ochranu před pokutou zamítla, neboť podle jejího názoru nesplňovala podmínky stanovené v bodě 8 písm. a) nebo b) oznámení o spolupráci z roku 2002.

7 Dne 15. ledna 2005 předložila Areva druhou žádost o ochranu před pokutou. V ní předložila hlavně informace o možných protisoutěžních praktikách zasahujících německý a francouzský trh s výkonovými transformátory a označila rozdíly mezi touto údajnou první kartelovou dohodou a kartelovou dohodou, kterou vyšetřovala Komise ve věci AIG. Areva vzala dne 21. září 2006 tuto žádost o ochranu před pokutou zpět.

8 Dne 2. května 2006 předložila společnost Areva třetí žádost o ochranu před pokutou, která se týkala údajné kartelové dohody týkající se Německa a Francie. Tato žádost doplňovala informace předložené dne 8. září 2006 a byly v ní opět předloženy informace o protisoutěžních praktikách týkajících se Německa a Francie s uvedením, že ostatními zeměmi dotčenými těmito praktikami byly Belgie, Nizozemsko a Rakousko. V této souvislosti společnost Areva rovněž uvedla džentlmenskou dohodu („gentlemen's agreement“), která se podle ní týkala evropských „nedomácích“ trhů, tedy evropských trhů, na nichž evropští výrobci nemají výrobní jednotku, jako je Španělsko nebo Itálie. Nakonec společnost Areva uvedla, že džentlmenská dohoda byla ukončena v roce 1997 nebo v roce 1998. Dne 10. října 2006 společnost Areva upřesnila, že tato džentlmenská dohoda se jeví jen jako jednostranné

chování a popřela protisoutěžní povahu této praktiky. Dopisem ze dne 31. října 2006 poskytla Komise společnosti Areva podmíněnou ochranu před pokutou týkající se „údajné kartelové dohody v odvětví výkonových transformátorů v Německu, Rakousku, Francii a Nizozemsku.“

9 Ve dnech 7. a 8. února 2007 Komise provedla kontroly v prostorách společností nacházejících se v Německu, Rakousku a Francii.

10 Dne 7. února 2007 podala skupina Siemens žádost o ochranu před pokutou. Dne 15. února 2007 doplnila společnost Siemens uvedenou žádost o důkazy týkající se ústní kartelové dohody v odvětví výkonových transformátorů, označované jako „gentlemen's agreement (GA)“, v jejímž rámci evropští výrobci neměli prodávat své výrobky v Japonsku a japonští výrobci neměli prodávat své výrobky na trhu evropském. Dne 6. prosince 2007 Komise přiznala společnosti Siemens podmíněnou ochranu před pokutou na základě bodu 8 písm. b) oznámení o spolupráci z roku 2002 za to, že byla prvním podnikem, který jí předložil důkazy umožňující konstatovat porušení článku 81 ES v případě této kartelové dohody.

11 Dne 14. března 2007 Komise zaslala žalobkyni a dalším podnikům dotazník. Žalobkyně na tento dotazník odpověděla dne 27. března 2007.

12 Dne 29. března 2007 se konalo jednání se zástupci žalobkyně, v jehož průběhu Komise předložila určité dokumenty a položila v tomto ohledu otázky.

13 Dne 1. června 2007 skupina Hitachi předložila další žádost o shovívavost, kterou doplnila dne 1. srpna 2007.

14 Dne 18. července 2007 skupina Fuji předložila žádost o shovívavost ve věci kartelové dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů.

15 Dne 20. srpna 2007 Komise ústně informovala společnost Areva, že se hodlá zabývat pouze kartelovou dohodou mezi evropskými a japonskými výrobci, a nikoliv kartelovými dohodami týkajícími se určitých členských států, ohledně kterých žalobkyně získala podmíněnou ochranu. Kromě toho ji Komise informovala, že podmíněná ochrana, kterou jí přiznala, se vztahuje pouze na kartelové dohody týkající se určitých vnitrostátních trhů, a nikoliv na kartelovou dohodu mezi evropskými a japonskými výrobci, ve vztahu k níž Areva nepožádala o shovívavost.

16 Dne 30. září 2008 Komise rozhodla zahájit řízení týkající se trhu s výkonovými transformátory proti osobám, kterým je určeno napadené rozhodnutí.

17 Dne 19. listopadu 2008 Komise před zasláním oznámení námitek zaslala společnosti Areva dopis, v němž rozepsala časovou posloupnost žádostí posledně uvedené o shovívavost a připomenula jí, že ji dne 20. srpna 2007 informovala o svém závěru, že na jedné straně kartelové dohody týkající se určitých členských států (zejména Německa) a na straně druhé kartelová dohoda mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů představují dvě odlišná protiprávní jednání a že hodlá stíhat jen údajnou kartelovou dohodu mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, a nikoliv údajnou kartelovou dohodu v Německu. Rovněž žalobkyni informovala o tom, že důkazní prostředky ve věci kartelové dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů nepředstavují významnou přidanou hodnotu, a že jí tedy nehodlala přiznat snížení pokuty na základě oznámení o spolupráci z roku 2002.

18 Oznámení námitek bylo přijato dne 20. listopadu 2008. Žalobkyně na něj odpověděla dne 20. ledna 2009. Slyšení se konalo dne 17. února 2009.

19 Dne 7. října 2009 přijala Komise rozhodnutí C (2009) 7601 final v řízení podle článku 81 ES a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/39.129 – Výkonové transformátory) (dále jen „napadené rozhodnutí“), ve kterém konstatovala, že Alstom a žalobkyně porušily článek 81 ES a článek 53 Dohody o Evropském hospodářském prostoru (dále jen „Dohoda o EHP“), a uložila společnosti Alstom pokutu ve výši 16,5 milionu eur, ze kterých byla za 13,53 milionu eur určena za společně a nerozdílně odpovědnou žalobkyně.

20 V tomto rozhodnutí Komise konstatovala, že se žalobkyně přinejmenším mezi 9. červnem 1999 a 15. květnem 2003 účastnila džentlmenské dohody, protiprávní kartelové dohody, která se dotýkala celého území Evropského hospodářského prostoru (EHP) a spočívala v ústně uzavřené dohodě mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, jejímž předmětem bylo respektování domácích trhů ostatních účastníků a zákaz na nich prodávat.

21 Pokud jde o organizaci džentlmenské dohody, Komise konstatovala, že podniky, které se této dohody účastnily, byly rozděleny do dvou skupin, evropské a japonské, že každá skupina musela jmenovat podnik-sekretáře a během celé doby páchání protiprávního jednání byla skupina Siemens sekretářem evropské skupiny a skupina Hitachi sekretářem skupiny japonské. Konstatovala rovněž, že dohoda o rozdělení trhu byla doplněna dohodou, jejímž cílem bylo oznamovat si zakázky (projekty) na území druhé skupiny a že tyto projekty musely být oznámeny sekretáři druhé skupiny, aby byly přiděleny.

22 Napadené rozhodnutí se týká trhu s výkonovými transformátory, ať již prodávaných jako samostatné výrobky nebo jako součást elektrických rozvoden dodávaných na klíč, s výjimkou výkonových transformátorů prodávaných v rámci vybavení rozvoden, které jsou založeny na plynem izolovaných spínacích přístrojích, jelikož se na ně již vztahovalo rozhodnutí Komise C (2006) 6762 final ze dne 24. ledna 2007 v řízení podle článku 81 [ES] a článku 53 dohody o EHP (věc COMP/38.899 – Plynem izolované spínací přístroje (shrnutí zveřejněno v Úř. věst. 2008, C 5, s. 7).

23 V napadeném rozhodnutí Komise odlišila džentlmenskou dohodu od dvou dalších kartelových dohod, tedy jednak kartelových dohod týkajících se vnitrostátních trhů, zejména německého trhu a jednak „Aero Club“, mezinárodní kartelové dohody, jež byla ukončena v roce 1997 nebo 1998. V napadeném rozhodnutí bylo konstatováno jen protiprávní jednání spočívající v džentlmenské dohodě, a nikoli v ostatních dvou kartelových dohodách.

24 Komise na základě oznámení o spolupráci z roku 2002 přiznala ochranu před pokutou společnostem Siemens AG a Siemens Aktiengesellschaft Österreich a o 40 % snížila pokutu společnosti Fuji Electronics Holdings Co., Ltd.

25 Ochranu před pokutou nebo snížení pokuty Komise naopak nepřiznala žalobkyni. V bodě 274 odůvodnění napadeného rozhodnutí jí nicméně přiznala snížení o 18 % za skutečnou spolupráci, která šla nad rámec působnosti oznámení o spolupráci z roku 2002. Rozdíl mezi částkou pokuty uloženou společnosti Alstom a částkou pokuty uloženou žalobkyni je zapříčiněn tím, že pokuta nebyla společnosti Alstom snížena.

**Řízení a návrhová žádání účastnic řízení**

26 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. prosince 2009 podala žalobkyně, která se z důvodu jiného znění svých stanov nazývala Areva T&D SAS, projednávanou žalobu.

27 Po svém odkoupení společností Alstom v lednu 2010 se žalobkyně rozhodla změnit název na Alstom Grid SAS.

28 Vzhledem k překážce na straně soudce zpravodaje byla projednávaná věc přidělena novému soudci zpravodaji.

29 Na základě zprávy soudce zpravodaje se Tribunál (třetí senát) dne 9. listopadu 2012 rozhodl položit účastnicím řízení v rámci organizačních procesních opatření ve smyslu článku 64 jednacího řádu Tribunálu otázky a vyzval Komisi k předložení dokumentů. Účastnice řízení na otázky odpověděly ve stanovené lhůtě a Komise ve stanovené lhůtě vyhověla žádosti o předložení dokumentů částečně. Dne 7. března 2013 předložila žalobkyně připomínky týkající se dokumentů a vyjádření předložených Komisí.

30 Usnesením předsedy třetího senátu ze dne 9. dubna 2013 Tribunál v projednávané věci přerušil řízení až do vydání rozhodnutí Soudního dvora, jímž se ukončuje řízení ve věci C-231/11 P, Komise v. Siemens Österreich a další.

31 Z důvodu změny složení senátů byl soudce zpravodaj přeložen k devátému senátu, kterému byla tudíž přidělena projednávaná věc.

32 Poté, co byly vyhlášeny rozsudky Soudního dvora ze dne 10. dubna 2014, Komise v. Siemens Österreich a další (C-231/11 P až C-233/11 P, Sb. rozh.„ EU:C:2014:256) a Areva v. Komise (C-247/11 P a C-253/11 P, Sb. rozh.„ EU:C:2014:257), zahájil Tribunál (devátý senát) ústní část řízení.

33 Dopisem ze dne 14. května 2014 vzala žalobkyně zpět některé z žalobních důvodů uplatněných v žalobě, přičemž Tribunál vzal tuto skutečnost na vědomí.

34 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání, které se konalo dne 21. května 2014.

35 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

— zrušil napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž se jí dotýká;

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

36 Komise navrhuje, aby Tribunál:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

37 Účastnice řízení nepodávají návrhová žádání ve věci změny částky pokuty uložené v napadeném rozhodnutí.

**Právní otázky**

38 V návrhu na zahájení řízení byla žaloba formulována čtyřmi žalobními důvody. Jak však bylo připomenuto v bodě 33 výše, žalobkyně vzala část uvedených žalobních důvodů zpět, konkrétně první část prvního žalobního důvodu vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění toho, že Komise delegovala svou sankční pravomoc, druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 81 odst. 1 ES, a zvláště pravidel přičitatelnosti jednání porušujících právo hospodářské soutěže, jakož i třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 81 odst. 1 ES, a zvláště pravidel upravujících solidární odpovědnost.

39 Je tedy třeba přezkoumat jen zbývající část prvního žalobního důvodu vycházející z nedostatečného odůvodnění doplnění podmínek stanovených oznámením o spolupráci z roku 2002 o dodatečnou podmínku, jakož i čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a zásady právní jistoty, jakož i nedodržení pravidel stanovených v uvedeném oznámení.

40 Tribunál má za to, že před přezkumem zbývající části prvního žalobního důvodu je třeba přezkoumat čtvrtý žalobní důvod.

*Ke čtvrtému žalobnímu důvodu vycházejícímu z nedodržení pravidel stanovených v oznámení o spolupráci z roku 2002*

41 Čtvrtý žalobní důvod zahrnuje dvě části, z nichž první vychází z nedodržení bodu 8 písm. a) a bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002 ze strany Komise a druhá vychází z porušení zásad ochrany legitimního očekávání a právní jistoty.

K první části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z nedodržení bodu 8 písm. a) a bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002

42 Žalobkyně tvrdí, že jí Komise měla přiznat ochranu podle bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002. V této souvislosti v rozporu se zjištěním Komise žalobkyně uvádí, že požadavky stanovené v uvedených bodech splnila. Podpůrně tvrdí, že ochrana před pokutou stanovená v uvedených bodech musí být přiznána, pokud tak jako v projednávané věci existuje jasná a jistá příčinná souvislost mezi žádostí o ochranu a přijetím rozhodnutí, jímž se konstatuje protiprávní jednání.

– K výtce vycházející z nedodržení bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002

43 Žalobkyně uvádí, že na rozdíl od zjištění Komise v napadeném rozhodnutí splnila podmínky stanovené v bodě 8 písm. a) a bodech 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002. Komise jí tedy měla přiznat ochranu před pokutou uloženou za její účast na džentlmenské dohodě.

44 Úvodem je třeba připomenout, že přijetím oznámení o spolupráci z roku 2002 Komise vyvolala legitimní očekávání, což ostatně uznala v bodě 29 uvedeného oznámení. S ohledem na legitimní očekávání, které z tohoto oznámení mohou vyvodit podniky, které si přejí s Komisí spolupracovat, je tedy Komise povinna toto oznámení dodržovat. Pokud by tedy Komise nedodržela pokyny stanovené v uvedeném oznámení, porušila by zásadu ochrany legitimního očekávání (rozsudky ze dne 18. června 2008, Hoechst v. Komise, T-410/03, Sb. rozh., EU:T:2008:211, bod 510, a ze dne 13. července 2011, Kone a další v. Komise, T-151/07, Sb. rozh., EU:T:2011:365, bod 127).

45 V projednávané věci žalobkyně tvrdí, v rozporu se zjištěním Komise uvedeným v bodě 314 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že podmínky k přiznání ochrany před pokutou uložené v bodě 8 písm. a) a bodech 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002 byly v projednávané věci splněny.

46 Pokud jde o bod 8 písm. a) a bod 9 oznámení o spolupráci z roku 2002, je třeba připomenout, že tato ustanovení vyžadují jednak, aby byl podnik prvním, kdo Komisi předloží důkaz, který jí může umožnit přijmout rozhodnutí o provedení šetření v souvislosti s údajným kartelem ovlivňujícím Evropské společenství, a jednak, aby Komise neměla v době předložení tohoto důkazu dostatečné informace pro přijetí rozhodnutí o provedení šetření v souvislosti s údajným kartelem.

47 Žalobkyně tvrdí, že Komisi předložila informace, které jí umožňovaly přijmout rozhodnutí o provedení šetření v době, kdy ještě nedisponovala dostatečnými důkazy o odvětví výkonových transformátorů. Komise totiž mohla provést kontroly v únoru 2007 právě díky informacím, které jí poskytla žalobkyně.

48 Komise tyto argumenty zpochybňuje.

49 V tomto ohledu je třeba uvést, že Komise obdržela první žádost žalobkyně o ochranu dne 22. září 2004. Ovšem Komise již ve dnech 11. a 12. května 2004, tedy před uvedeným datem, provedla kontroly ve věci AIG a zabavila dokumenty v prostorách společnosti Hitachi.

50 Žalobkyně tvrdí, že tyto dokumenty Komisi neumožnily provést šetření. Žádný z uvedených dokumentů jí údajně neumožnil odhalit či prokázat existenci případné kartelové dohody týkající se výkonových transformátorů mezi evropskými a japonskými výrobci.

51 Je tedy třeba přezkoumat, zda dokumenty, které Komise zabavila během kontrol v prostorách podniku Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004 a které předložila Tribunálu na jeho žádost (viz bod 29 výše), jí umožňovaly přijmout rozhodnutí o provedení šetření džentlmenské dohody, tedy kartelové dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, jejímž předmětem bylo respektování domácích trhů ostatních účastníků a zákaz na nich prodávat.

52 V této souvislosti je třeba zaprvé připomenout, že za účelem přijetí rozhodnutí o provedení šetření na základě čl. 20 odst. 4 nařízení (ES) č. 1/2003 Rady ze dne 16. prosince 2002, o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích 81 [ES] a 82 [ES] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1), musí Komise uvést skutkové okolnosti, které jsou s to takové šetření odůvodnit (viz obdobně rozsudek ze dne 26. června 1980, National Panasonic v. Komise, 136/79, Recueil, EU:C:1980:169, body 26 a 27).

53 Zadruhé je třeba uvést, že k odůvodnění šetření není nutné, aby dokumenty zabavené Komisí prokazovaly existenci protiprávního jednání konstatovaného v napadeném rozhodnutí bez rozumných pochybností. Tato důkazní úroveň je vyžadována pro rozhodnutí, v nichž Komise konstatuje protiprávní jednání a ukládá pokuty. Naopak k přijetí rozhodnutí o provedení šetření ve smyslu čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 postačuje, že Komise disponuje závažnými věcnými poznatky a indiciemi, na jejichž základě má podezření, že došlo k protiprávnímu jednání (viz rozsudek ze dne 8. března 2007, France Télécom v. Komise, T-340/04, Sb. rozh., EU:T:2007:81, bod 53 a citovaná judikatura).

54 Zatřetí je třeba připomenout, že zejména v oblasti protiprávních kartelových dohod nesmí být rozličné indicie posuzovány jednotlivě, ale jako celek, přičemž se mohou navzájem posilovat (obdobně viz rozsudky ze dne 14. července 1972, Imperial Chemical Industries v. Komise, 48/69, Recueil, EU:C:1972:70, bod 68, a ze dne 8. července 2004, JFE Engineering v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Recueil, EU:T:2004:221, bod 275).

55 V projednávané věci je tedy třeba přezkoumat, zda obsah dokumentů, které Komise zabavila v prostorách společnosti Hitachi, posuzovaných jako celek, poskytoval Komisi dostatečné informace k přijetí rozhodnutí o provedení šetření protisoutěžní dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů na základě zásad připomenutých výše.

56 Pokud jde o dokumenty, které Komise předložila Tribunálu v odpověď na jeho žádost o předložení dokumentů, které zabavila během kontroly v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004, je především nutno uvést, že dokumenty, které Komise označila jako „NB 2“, „NB 4“, „FP 4“ a „FP 5“ odkazují na schůzky týkající se „AC“ a „GA“. Z uvedených dokumentů rovněž vyplývá, že kódy [například „TA“, „TB“, „TS“, „TT“ a „TX(B)“, „T2“, „T3“, „T4“, „T5“, jakož i „E“ a „J“] byly používány k označení podniků nebo skupin podniků účastnících se uvedených schůzek. Vzhledem k tomu, že tyto zkratky a kódy nebyly používány v rámci kartelové dohody týkající se AIG a že z postavení osob zmíněných v dokumentu označeném „FP 4“ bylo možné dovodit, že se schůzky „AC“ a „GA“ týkaly výkonových transformátorů, je třeba mít za to, že Komise disponovala poznatky a indiciemi, na základě kterých mohla mít podezření, že docházelo k setkáním mezi výrobci výkonových transformátorů.

57 Dále je třeba konstatovat, že dokumenty zabavené v prostorách společnosti Hitachi umožňovaly Komisi identifikovat alespoň některé podniky a některé jejich zástupce zúčastněné na uvedených schůzkách. Zaprvé jsou jména některých osob, které se uvedených schůzek účastnily, uvedena na dokumentu

označeném „FP 4“ a s pomocí ostatních dokumentů, jako je dokument označený „FPB 200“ mohla Komise u některých z nich určit, k jakému podniku patří a jaký podnik na uvedených schůzkách zastupují, přičemž šlo o skupiny ABB, Alstom a VA-TECH. Pokud jde o jména dvou osob uvedených v dokumentu označeném „FP 4“, která nemohla být přiřazena k výše uvedeným podnikům, je třeba mít za to, že jelikož dokumenty označené „NB 6“, „NB 8“ a „KC 10“ odkazovaly na schůzku v konferenční místnosti závodu zúčastněných podniků v Norimberku (Německo) a jelikož se v tomto městě nachází významný závod společnosti Siemens, disponovala Komise poznatky a indiciemi, které ji vedly k podezření, že se uvedených schůzek účastnili taktéž zástupci společnosti Siemens. Zadruhé Komise správně tvrdí, že zabavení dokumentů v prostorách společnosti Hitachi ji vedlo k podezření, že tento podnik se rovněž účastnil schůzek týkajících se výkonových transformátorů. Zatřetí v dokumentu označeném „FP 5“ se odkazuje na vytvoření dvou společných podniků mezi podniky označenými kódy „T2“, „T3“ na jedné straně a podniky označenými kódy „T4“ a „T5“ na straně druhé. Jak Komise správně uvádí, mohla z informací, které již byly v době kontrol provedených v prostorách společnosti Hitachi veřejně dostupné, dovodit, že šlo o vytvoření společného podniku mezi společnostmi Fuji a Hitachi na jedné straně a společností Toshiba a jiným japonským podnikem na straně druhé. Komise tedy mohla mít na základě tohoto dokumentu podezření, že se schůzek účastnily i skupiny Hitachi, Fuji a Toshiba.

58 Mimoto je třeba konkrétně uvést, že obsah dokumentu označeného „FP 4“ naznačuje protisoutěžní povahu dohody a organizace schůzek. Z tohoto dokumentu totiž vyplývá, že „GA“ měla být dodržována ze strany podniků nacházejících se v „E“ nebo „J“ a že se konaly dvě schůzky ročně. Tento dokument rovněž naznačuje dobu konání schůzek. Z dokumentu označeného „KC 10“ lze rovněž dovodit, že se schůzky týkaly diskuzí a výměn informací o projektech výkonových transformátorů mezi účastníky.

59 Dokumenty zabavené Komisí během kontrol u společnosti Hitachi tedy jako celkem Komisi vedly k podezření na existenci protisoutěžní dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů a k přijetí rozhodnutí o provedení šetření v tomto ohledu.

60 Žádný z argumentů předložených žalobkyní nemůže toto posouzení zpochybnit.

61 Zaprvé výtka vycházející z nečitelnosti dokumentu označeného „FP 7“ musí být zamítnuta. V tomto ohledu je nejprve třeba uvést, jak vyplývá z úvah uvedených v bodech 56 až 58 výše, že, i kdyby nebyl tento dokument zohledněn, Komise by měla dostatek poznatků k podezření z existence protisoutěžní dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů. Výtka vycházející z nečitelnosti dokumentu označeného „FP 7“ tedy musí být zamítnuta jako neúčinná. Dále je třeba konstatovat, že, na rozdíl od tvrzení žalobkyně, i když je tento dokument obtížně čitelný, není nečitelný, což ostatně potvrdila sama žalobkyně, která uvádí důvody, proč čitatel nemůže z obsahu dokumentu dovodit existenci kartelové dohody. Každopádně je třeba uvést, že obsah tohoto dokumentu je částečně převzat v bodě 99 odůvodnění napadeného rozhodnutí.

62 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že některé z dokumentů, které Komise předložila na žádost Tribunálu, jsou označeny datem 1. června 2007, a nemohou tedy představovat dokumenty, které Komise zabavila při kontrole u společnosti Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004. Na jednání žalobkyně v odpověď na otázku Tribunálu upřesnila, že zpochybňuje pouze skutečnost, že by dokumenty předložené Komisí, které jsou označeny datem 1. června 2007, jakož i některé překlady, byly Komisí zabaveny během kontroly uskutečněné u společnosti Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004, ale že naopak nezpochybňuje skutečnost, že během této kontroly byly zabaveny jiné dokumenty předložené Komisí na žádost Tribunálu.

63 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že některé z dokumentů, které Komise předložila Tribunálu, jsou skutečně označeny datem 1. června 2007. Nicméně co se týče dokumentů, které byly zohledněny v bodech 56 až 58 výše, je třeba uvést, že některé z nich nejsou datem 1. června 2007 označeny a pokud jde o zbytek v rozsahu, v němž je datum 1. června 2007 uvedeno na jiných dokumentech, jde

o dokumenty, které zahrnují jednak originální znění vypracované zcela nebo zčásti v japonštině a jednak překlad této originální verze do angličtiny. Je přitom nutno konstatovat, že datum 1. června 2007 je uvedeno pouze na překladu do angličtiny.

64 Skutečnost, že je datum 1. června 2007 uvedeno na anglických překladech, tedy nemůže zpochybnit konstatování, že v návaznosti na kontrolu provedenou u společnosti Hitachi ve dnech 11 a 12. května 2004 měla Komise již k dispozici závažné věcné poznatky a indicie, zejména v japonštině, které jí umožnily podezřívat žalobkyni z účasti na protisoutěžní dohodě mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů. Tato výtka proto musí být zamítnuta.

65 Zatřetí je třeba mít za to, že nic nebrání tomu, aby dokumenty vypracované v japonštině představovaly závažné věcné poznatky a indicie, které umožňují přijmout rozhodnutí o provedení šetření ve smyslu čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003. V odpověď na otázku položenou Tribunálem na jednání žalobkyně ostatně upřesnila, že tuto skutečnost nezpochybňuje.

66 Začtvrté žalobkyně uvádí, že Komise neměla právo použít dokumenty přezkoumané v bodech 56 až 58 výše.

67 V této souvislosti nejprve uvádí, že na základě čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 neměla Komise právo použít dokumenty zabavené při kontrolách v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11 a 12. května 2004. Má za to, že Komise měla šetření omezit na odvětví uvedená v rozhodnutí nařizujícím provedení kontroly, tedy na krycí rozvodny nebo plynem izolované spínací přístroje. Přitom uvedené výrobky na straně jedné a výkonové transformátory na straně druhé jsou odlišnými a neakcesorickými výrobky.

68 Podle Komise jsou tyto výtky nepřípustné, jelikož byly vzneseny opožděně a nejsou v žádném případě opodstatněné.

69 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z judikatury jistě vyplývá, že informace získané během vyšetřování nelze použít pro jiné účely, než které byly specifikovány v rozhodnutí, kterým se nařizuje kontrola (rozsudek ze dne 17. října 1989, Dow Benelux v. Komise, 85/87, Recueil, EU:C:1989:379, bod 17; rovněž v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 14. listopadu 2012, Nexans France a Nexans v. Komise, T-135/09, Sb. rozh., EU:T:2012:596, bod 64). Účelem tohoto požadavku je totiž chránit jak profesní tajemství, tak právo podniků na obhajobu. Toto právo by bylo vážně narušeno, kdyby se Komise mohla v rámci rozhodnutí, jímž konstatuje porušení článků 81 ES nebo 82 ES, dovolávat vůči podnikům důkazů, které by byly získány během vyšetřování, ale netýkaly by se jeho předmětu a účelu (rozsudek ze dne 6. prosince 2013, Deutsche Bahn a další v. Komise, T-289/11, T-290/11 a T-521/11, Sb. rozh., EU:T:2013:404, bod 124).

70 Jak bylo nicméně uvedeno v bodech 52 až 55 výše, v rámci použití bodu 9 oznámení o spolupráci z roku 2002 nejde o přezkum, zda již Komise měla k dispozici dostatečné důkazy k prokázání existence protiprávní kartelové dohody v rozhodnutí, jímž se konstatuje protiprávní jednání a ukládá pokuta, ale je třeba pouze přezkoumat, zda disponovala dostatečnými důkazy k přijetí rozhodnutí, jímž se nařizuje provedení kontroly ve smyslu čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003.

71 Přitom v rozporu s tím, co uvádí žalobkyně, i kdyby dokumenty týkající se džentlmenské dohody nespadaly do předmětu rozhodnutí, kterým byla nařízena kontrola provedená v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11 a 12. května 2004 (což Komise zpochybňuje), judikatura zmíněná v bodě 69 výše nebrání tomu, aby Komise za účelem přijetí nového rozhodnutí o provedení šetření na základě čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 vycházela ze znalosti dokumentů uvedených v bodech 56 až 58 výše.

72 Jak již měl Tribunál příležitost konstatovat, skutečnost, že se Komise v rámci kontroly poprvé dozví o dokumentech naznačujících existenci protiprávního jednání, které nespadá do předmětu rozhodnutí o provedení šetření, neznamená, že tyto dokumenty budou zcela chráněny do takové míry, že by nebylo možné o ně právoplatně požádat a použít je jako důkaz. V opačném případě by podniky byly

během kontroly v první věci motivovány k tomu, aby poskytly všechny dokumenty, které umožňují prokázat jiné protiprávní jednání a ochránit se tak před jakýmkoliv stíháním v tomto ohledu. Takové řešení by šlo nad rámec toho, co je k ochraně profesního tajemství a práva na obhajobu nezbytné, a představovalo by tedy neodůvodněnou překážku plnění úkolu Komise dohlížet nad dodržováním pravidel hospodářské soutěže na společném trhu (rozsudek Deutsche Bahn a další v. Komise, bod 69 výše, EU:T:2013:404, body 125 až 127).

73 V rozporu s tím, co uvádí žalobkyně, tedy mohla Komise v návaznosti na kontroly provedené ve dnech 11 a 12. května 2004 v prostorách společnosti Hitachi a za účelem přijetí rozhodnutí o provedení šetření na základě čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 ve vztahu k údajné protisoutěžní dohodě mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů vycházet ze znalosti dokumentů uvedených v bodech 56 až 58 výše.

74 Výtka vycházející z porušení čl. 20 odst. 4 nařízení č. 1/2003 tedy musí být zamítnuta, aniž je nutné zkoumat, zda džentlmenská dohoda spadala do předmětu rozhodnutí, jímž byla nařízena kontrola provedená v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004.

75 Každopádně je třeba konstatovat, že dokumenty přezkoumané v bodech 56 až 58 výše byly rovněž předloženy společností Hitachi v rámci její žádosti o shovívavost ze dne 9. září 2004, tedy před tím, než podala žádost o ochranu před pokutou žalobkyně. Posledně uvedená sice v tomto ohledu tvrdí, že společnost Hitachi omezila použití těchto dokumentů na probíhající šetření ve věci AIG. Avšak i kdyby Hitachi zamýšlela a mohla takto omezit použití uvedených dokumentů, tato skutečnost by Komisi nebránila přijmout rozhodnutí o provedení šetření údajné protisoutěžní dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, a to na základě znalosti uvedených dokumentů.

76 Je tedy třeba zamítnout výtku vycházející z toho, že Komise nebyla oprávněna vycházet z uvedených dokumentů, aniž je nutné přezkoumat přípustnost této výtky.

77 Zapáté žalobkyně uvádí, že v době, kdy předložila žádost o ochranu před pokutou, tým Komise pověřený touto věcí ještě neznal obsah dokumentů zabavených v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11. a 12. května 2004. V této souvislosti uvádí, že i kdyby v době předložení žádosti o ochranu před pokutou Komise již měla jakožto orgán dostatek informací k přijetí rozhodnutí o provedení šetření údajné protisoutěžní dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, tým pověřený touto věcí o uvedených informacích zřejmě nevěděl. Tyto informace byly obsaženy v jiném spise, který se týkal věci AIG.

78 V tomto ohledu je zaprvé třeba připomenout, že z bodu 9 oznámení o spolupráci z roku 2002 vyplývá, že ochrana podle bodu 8 písm. a) a bodu 11 uvedeného oznámení se poskytne pouze za podmínky, že „Komise“ do té doby neměla dostatečné informace pro přijetí rozhodnutí o provedení šetření. Bod 9 oznámení tedy neodkazuje na znalost, kterou by případný tým pověřený danou věcí mohl mít, ale na znalost, kterou by mohla mít Komise jakožto orgán. Je tedy třeba konstatovat, že v projednávané věci, Komise nepřekročila meze stanovené zněním bodu 9 oznámení o spolupráci z roku 2002.

79 Zadruhé je třeba konstatovat, že přístup, dle kterého je určujícím kritériem úroveň znalosti, kterou by mohli mít členové případného týmu pověřeného danou věcí v okamžiku předložení žádosti o ochranu před pokutou, by byl stěží v souladu s duchem oznámení o spolupráci z roku 2002 a jím sledovanými cíli.

80 V důsledku takového přístupu by totiž ochrana na základě bodu 8 písm. a) a bodů 9 a 11 uvedeného oznámení musela být přiznána, i kdyby se ukázalo, že věcné poznatky a indicie, kterými Komise již k okamžiku podání žádosti o ochranu před pokutou disponovala, by jí umožňovaly přijmout rozhodnutí o provedení šetření údajné kartelové dohody.

81 V tomto kontextu je třeba připomenout, že cílem programu shovívavosti Komise není umožnit podnikům zúčastněným na tajných kartelových dohodách vyhnout se finančním důsledkům plynoucím z jejich odpovědnosti, ale usnadnit odhalování takových praktik a následně podpořit Komisi, v rámci správního řízení, v jejím úsilí o rekonstrukci relevantních skutkových okolností v největším možném měřítku. Proto prospěch, kterého mohou podniky zúčastněné na takových praktikách dosáhnout, nemůže přesáhnout úroveň, která je nezbytná pro zajištění plné účinnosti programu shovívavosti a správního řízení vedeného Komisí.

82 Ochrana před pokutou je tedy odůvodněna pouze hodnotou spolupráce podniku, který o takovou ochranu žádá. Jak Komise správně stanovila v bodě 6 oznámení o spolupráci z roku 2002, spolupráce podniku, který ji informuje o existenci protiprávní kartelové dohody, o níž doposud nevěděla, má vnitřní hodnotu, jež může odůvodnit přiznání ochrany před pokutou. Naopak spolupráce podniku, která vede jen k informování Komise o protiprávní kartelové dohodě, na jejíž existenci může mít posledně uvedená podezření plynoucí z poznatků a indicií, kterými již disponuje, nemá srovnatelnou vnitřní hodnotu. Naproti tomu, jak plyne z bodu 8 písm. b) uvedeného oznámení, v tomto posledním případě je ochrana před pokutou odůvodněna pouze, když se podnik neomezí na informování Komise o existenci kartelové dohody, ale poskytne jí rovněž důkazy, které jí umožní konstatovat existenci takové dohody v rozhodnutí, jímž se konstatuje porušení článku 81 ES.

83 Proto musí být zamítnuta výtka, podle které případný tým Komise pověřený danou věcí nevěděl o existenci džentlmenské dohody.

84 Zašesté žalobkyně uvádí, že informace, z nichž mohla Komise vycházet, se nacházely ve spise k věci AIG. V tomto ohledu stačí nejprve připomenout, jak bylo uvedeno v bodech 70 a 73 výše, že i kdyby džentlmenská dohoda nespadala do předmětu rozhodnutí, kterým se nařídila kontrola provedená v prostorách společnosti Hitachi ve dnech 11 a 12. května 2004, nic by Komisi nebránilo vycházet z těchto dokumentů za účelem přijetí nového rozhodnutí o kontrole. Dále, jak vyplývá z bodů 78 a 79 výše, otázka, v jakém spise se tyto informace nacházejí, není k použití bodu 9 oznámení o spolupráci z roku 2002 relevantní.

85 Zasedmé žalobkyně tvrdí, že skutečnost, že Komise k okamžiku podání její žádosti o ochranu před pokutou ještě nedisponovala dostatečně závažnými poznatky, je prokázána nepřímými důkazy. Zaprvé Komise provedla kontroly v odvětví výkonových transformátorů až v lednu 2007. K těmto kontrolám tedy došlo až tři roky po kontrolách ve věci AIG a až poté, kdy žalobkyně Komisi poskytla v rámci trvající spolupráce informace o odvětví výkonových transformátorů. Zadruhé v období od kontrol týkajících se AIG do kontrol v oblasti výkonových transformátorů podal žádosti o ochranu před pokutou pouze jiný podnik, a to společnost ABB. Tyto žádosti, které Komise ostatně zamítla, byly podány po 22. prosinci 2004, tedy po podání první žádosti žalobkyně o ochranu před pokutou. Zatřetí navzdory skutečnosti, že Hitachi podala žádost o shovívavost, Komise nevyžadovala překlad předmětných dokumentů z japonštiny do angličtiny, aby zjistila jejich význam, a nepožádala společnost Hitachi o vysvětlení přesného významu předmětných dokumentů a předložení listinných důkazů nebo jiných ústních prohlášení či doplňujících listinných důkazů. Začtvrté dne 6. prosince 2007 Komise zamítla žádost společnosti Hitachi o shovívavost ze dne 1. června 2007.

86 Co se týče těchto argumentů, stačí konstatovat, že jak vyplývá z bodů 56 až 58 výše, Komise již měla závažné věcné poznatky a indicie, na jejichž základě mohla mít podezření na existenci kartelové dohody mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, a že žádný z argumentů žalobkyně nemůže toto zjištění zpochybnit. Tato výtka musí být tedy rovněž zamítnuta.

87 Je tedy třeba uvést, že žádný z argumentů žalobkyně nemůže zpochybnit zjištění Komise, podle kterého nebyla podmínka stanovená v bodě 9 oznámení o spolupráci z roku 2002 splněna. Tuto výtku je tedy třeba zamítnout v rozsahu, v němž směřuje proti nedodržení bodu 9 oznámení o spolupráci z roku 2002.

88 Argumenty poukazující na nedodržení bodu 8 písm. a) a bodu 11 oznámení o spolupráci z roku 2002 musí být rovněž zamítnuty. Ochranu před pokutou na základě bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 totiž lze přiznat, jen když jsou kumulativně splněny všechny podmínky stanovené v těchto ustanoveních. Jelikož podmínka stanovená v bodě 9 uvedeného oznámení splněna není, musí být argumenty směřující k jiným podmínkám považovány za neúčinné.

89 Výtku vycházející z nedodržení bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002 je tedy třeba zamítnout v plném rozsahu.

– K výtce vycházející z existence příčinné souvislosti

90 Podpůrně žalobkyně tvrdí, že jí měla být přiznána ochrana před pokutou na základě bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002, a to z důvodu, že existuje jasná a jistá příčinná souvislost mezi její žádostí o ochranu před pokutou, kontrolami provedenými Komisí ve dnech 7. a 8. února 2007, žádostmi společnosti Siemens ze dnů 7., 12. a 15. února 2007 o ochranu před pokutou, jakož i žádostí společnosti Fuji ze dne 18. července 2007 o ochranu před pokutou a přijetím napadeného rozhodnutí.

91 V tomto ohledu postačí nejprve konstatovat, že z bodů 8 až 11 oznámení o spolupráci z roku 2002 jasně vyplývá, že pokud Komise již disponuje závažnými věcnými poznatky a indiciemi, které jsou s to odůvodnit přijetí rozhodnutí nařizujícího provedení kontroly, může být podniku přiznána ochrana před pokutou, pouze předloží-li důkazy, které Komisi umožňují konstatovat porušení článku 81 ES.

92 Dále je třeba zdůraznit, že riziko účinku „sněhové koule“, tedy riziko, že žádost podniku o ochranu před pokutou ve věci kartelové dohody povede Komisi k přijetí vyšetřovacího opatření, což přiměje jiné podniky k podání žádostí o ochranu před pokutou týkajících se stejného odvětví, ale odlišných protiprávních kartelových dohod, než které byly předmětem původní žádosti o ochranu před pokutou, je inherentní programu shovívavosti zavedenému Komisí. Toto podněcuje podniky hodlající s Komisí spolupracovat k tomu, aby se neomezovaly na selektivní spolupráci týkající se jediné kartelové dohody, ale aby spolupracovaly v plném rozsahu ve věci všech kartelových dohod, o kterých ví.

93 I kdyby tedy byla příčinná souvislost mezi žádostí žalobkyně o ochranu před pokutou a přijetím napadeného rozhodnutí prokázána, nepostačovalo by to k přiznání ochrany před pokutou žalobkyni na základě oznámení o spolupráci z roku 2002.

94 Tuto výtku, a tudíž celou část čtvrtého důvodu vycházející z nedodržení bodu 8 písm. a), jakož i bodů 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002, je tedy třeba zamítnout.

K druhé části čtvrtého žalobního důvodu

95 Druhá část čtvrtého žalobního důvodu vychází jednak z porušení zásady ochrany legitimního očekávání a jednak z porušení zásady právní jistoty v důsledku nedodržení bodu 23 písm. b) oznámení o spolupráci z roku 2002.

– K výtce vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání

96 Žalobkyně tvrdí, že Komise porušila zásadu ochrany legitimního očekávání. Jednání Komise v průběhu značné části správního řízení ji vedlo k legitimní domněnce, že bude-li s Komisí nadále spolupracovat, přizná jí Komise ochranu před pokutou. V této souvislosti žalobkyně odkazuje na dopis Komise ze dne 31. října 2006, jakož i okolnosti, z nichž vyplývá, že Komise ve dnech 7. a 8. února 2007 neprovedla

kontrolu v prostorách žalobkyně a že jí zaslala dotazník ze dne 14. března 2007 jen pro informaci. Komise tím, že s žalobkyní zacházela tímto odlišným způsobem na rozdíl od jiných podniků, u žalobkyně vyvolala podloženou naději, že bude před pokutou ochráněna.

97 Komise tyto argumenty zpochybňuje.

98 Jak bylo uvedeno v bodě 44 výše, oznámení o spolupráci z roku 2002 může zakládat legitimní očekávání podniků, které s Komisí hodlají spolupracovat. Je tedy třeba přezkoumat, zda okolnosti dovolávané žalobkyní postačují k vyvolání legitimního očekávání žalobkyně ohledně ochrany před pokutou za její účast na džentlmenské dohodě.

99 V této souvislosti zaprvé žalobkyně odkazuje na dopis Komise ze dne 31. října 2006. V tomto dopise jí Komise přiznala jen podmíněnou ochranu ve vztahu k „údajné kartelové dohodě v odvětví výkonových transformátorů v Německu, [v] Rakousku a Nizozemsku“. Naproti tomu v napadeném rozhodnutí Komise uložila žalobkyni sankci za její účast na džentlmenské dohodě, tedy na kartelové dohodě mezi evropskými a japonskými výrobci výkonových transformátorů, jejímž účelem bylo respektování domácích trhů ostatních účastníků a zákaz na nich prodávat.

100 Pokud jde o vztah mezi džentlmenskou dohodou a kartelovými dohodami zaměřenými na vnitrostátní trhy, ve vztahu k nimž žalobkyně získala podmíněnou ochranu před pokutou, je třeba konstatovat, že v bodech 155 až 161 napadeného rozhodnutí Komise shledala, že se jedná o odlišná protiprávní jednání. Je přitom třeba konstatovat, že před Tribunálem žalobkyně neuvádí žádný argument, který by měl rozlišení učiněné Komisí specificky zpochybňovat. V této souvislosti sice žalobkyně znovu tvrdí, že mezi její žádostí o ochranu před pokutou, kontrolami nařízenými Komisí, žádostmi společností Siemens a Fuji o schovívavost a přijetím napadeného rozhodnutí existovala příčinná souvislost. Je však třeba konstatovat, že tento argument, který byl již v bodě 91 výše zamítnut, nemůže zpochybnit rozlišení mezi kartelovými dohodami provedené Komisí.

101 Dopis Komise ze dne 31. října 2006, kterým byla žalobkyni přiznána podmíněná ochrana před pokutou ve vztahu ke kartelovým dohodám zaměřeným na vnitrostátní trhy, tedy nemůže vyvolat legitimní očekávání žalobkyně ve věci ochrany před pokutou za její účast na džentlmenské dohodě, jež představuje odlišnou kartelovou dohodu.

102 Zadruhé žalobkyně uvádí, že ve dnech 7. a 8. února 2007 Komise provedla kontroly nikoliv v prostorách žalobkyně, ale v prostorách jiných podniků.

103 V tomto ohledu je nejprve třeba připomenout, že Komise má právo si v každé věci zvolit vyšetřovací prostředky, jimiž disponuje, které se jí jeví jako nejvhodnější k získání informací o podnicích zapojených do údajné kartelové dohody a že pro účely této volby disponuje širokým prostorem pro uvážení.

104 Dále, co se týče výtky vycházející z rozdílného zacházení mezi žalobkyní a jinými podniky, je třeba konstatovat, že se kontroly uskutečněné ve dnech 7. a 8. února 2007 sice týkaly kartelových dohod v oblasti výkonových transformátorů, ale těch, které se vztahovaly na vnitrostátní trhy. Jelikož šlo o kontroly týkající se kartelových dohod, ohledně kterých již žalobkyně s Komisí spolupracovala, nelze posledně uvedené vyčítat, že neprovedla kontroly v prostorách žalobkyně.

105 Kromě toho je třeba uvést, že v rozporu s tvrzením žalobkyně nelze v důsledku pouhé skutečnosti, že žalobkyni byla přiznána podmíněná ochrana před pokutou ve věci její účasti na kartelových dohodách vztahujících se na vnitrostátní trhy, žalobkyni přiznat ochranu před pokutou za všechna protiprávní jednání, která by mohla být v odvětví výkonových transformátorů následně odhalena. Jak bylo totiž uvedeno v bodě 92 výše, riziko „sněhové koule“ je inherentní programu shovívavosti zavedenému

Komisí. Skutečnost, že žalobkyně spolupracovala s Komisí ve věci kartelové dohody zasahující odvětví výkonových transformátorů, tedy nezakládá její legitimní očekávání, pokud jde ochranu před pokutou za všechny kartelové dohody v tomto odvětví.

106 Výtka vycházející z neprovedení kontrol v prostorách žalobkyně tedy musí být zamítnuta.

107 Zatřetí v rozporu s tvrzením žalobkyně nelze z dokumentů, které předložila Tribunálu, dovodit, že dotazník Komise ze dne 14. března 2007 byl žalobkyni zaslán jen pro informaci. Naopak z nich vyplývá, že uvedený dotazník obsahoval otázky směřující přímo na společnost Areva.

108 Začtvrté a každopádně je třeba uvést, že zejména z bodu 315 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že Komise náležitě informovala žalobkyni o její situaci týkající se ochrany před pokutou a že žalobkyně neuvedla žádný argument s cílem zpochybnit toto zjištění.

109 Z toho vyplývá, že výtka vycházející z porušení zásady ochrany legitimního očekávání musí být zamítnuta.

– K výtce vycházející z porušení bodu 23 písm. b) třetího pododstavce oznámení o spolupráci z roku 2002 a z porušení zásady právní jistoty

110 Žalobkyně uvádí, že Komise nedodržela bod 23 písm. b) třetí pododstavec oznámení o spolupráci z roku 2002, a porušila tedy zásadu právní jistoty. Tento bod uvedeného oznámení údajně zavazuje Komisi neuplatňovat informace předložené podnikem v rámci žádosti o shovívavost proti tomuto podniku. V projednávané věci se žalobkyně rozhodla předložit Komisi informace o protisoutěžních praktikách v odvětví výkonových transformátorů právě proto, že věděla, že se na ni tato záruka vztahuje.

111 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle bodu 23 písm. b) třetího pododstavce uvedeného oznámení „pokud podnik poskytne důkazy, které se vztahují ke skutečnostem, které předtím nebyly Komisi známy a mají přímý dopad na závažnost nebo trvání předpokládaného kartelu, Komise je nevezme v úvahu při stanovování pokuty pro podnik, který tyto důkazy předložil“.

112 Bod 23 písm. b) třetí pododstavec se vztahuje na specifickou situaci, v níž se může nacházet podnik, kterému nebyla přiznána ochrana před pokutou, ale jen její snížení. Předložením dodatečných důkazů o kartelové dohodě takový podnik riskuje odhalení skutečností, které mohou ovlivnit závažnost nebo dobu trvání protiprávního jednání, jež může Komise konstatovat, což může vést ke zvýšení sankcí uložených za jeho účast na uvedené kartelové dohodě. Aby všechny podniky, včetně těch, kterým nebyla přiznána ochrana před pokutou, měly důvod ke spolupráci, stanoví bod 23 písm. b) třetí pododstavec oznámení o spolupráci z roku 2002 ve vztahu k těmto důkazům „částečnou ochranu před pokutou“.

113 V projednávané věci žalobkyně nijak nevysvětlila, v čem mělo spočívat její poskytnutí důkazů o skutkových okolnostech, co se týče džentlmenské dohody, které nebyly Komisi do té doby známy a měly přímý dopad na závažnost nebo dobu trvání údajné kartelové dohody.

114 V rozsahu, v němž žalobkyně s odvoláním na bod 23 písm. b) třetí pododstavec oznámení o spolupráci z roku 2002 opět tvrdí, že existuje příčinná souvislost mezi její žádostí o ochranu před pokutou, kontrolami ve dnech 7. a 8. února 2007 nařízenými Komisí, žádostmi společnosti Siemens o ochranu před pokutou ze dnů 7., 12. a 15. února 2007, jakož i žádostí společnosti Fuji o ochranu před pokutou ze dne 18. července 2007, a přijetím napadeného rozhodnutí, postačí uvést, že uvedený bod oznámení o spolupráci z roku 2002 nemá za cíl zohlednění takové příčinné souvislosti. Naproti tomu, jak bylo uvedeno v bodě 92 výše, riziko, že žádost o shovívavost způsobí efekt „sněhové koule“, je inherentní oznámení o spolupráci z roku 2002.

115 Z toho vyplývá, že je rovněž třeba zamítnout výtku vycházející z porušení bodu 23 písm. b) třetího pododstavce oznámení o spolupráci z roku 2002 a z porušení zásady právní jistoty.

116 Proto musí být zamítnuta druhá část čtvrtého žalobního důvodu, a tedy čtvrtý žalobní důvod v plném rozsahu.

*Ke zbývající části prvního žalobního důvodu, která vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění*

117 Zbývající část prvního žalobního důvodu vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Žalobkyně uvádí, že Komise dostatečně neodůvodnila své rozhodnutí uplatnit za účelem přiznání ochrany před pokutou dodatečnou podmínku, ve vztahu k podmínkám uvedeným v bodě 8 písm. a), jakož i v bodech 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002.

118 V tomto ohledu je třeba připomenout, že ačkoliv je Komise povinna na základě článku 253 ES uvést skutkové a právní okolnosti, na kterých závisí právní odůvodnění jejího rozhodnutí a úvahy, které ji vedly k jeho přijetí, není povinna se vyjádřit ke všem právním a skutkovým okolnostem, které byly vzneseny během správního řízení (rozsudek ze dne 11. července 1985, Remia a další v. Komise, 42/84, Recueil, EU:C:1985:327, bod 26).

119 Komise je na základě článku 253 ES nanejvýše povinna specificky odpovídat pouze na zásadní tvrzení vznesená žalobkyněmi během správního řízení (rozsudek ze dne 30. září 2003, Atlantic Container Line a další v. Komise, T-191/98 a T-212/98 à T-214/98, Recueil, EU:T:2003:245, bod 575).

120 Účelem povinnosti odůvodnit individuální rozhodnutí je vedle umožnění soudního přezkumu poskytnout dotčené osobě dostatek údajů, aby seznala, zda je rozhodnutí případně stiženo vadou, která umožňuje zpochybnit jeho platnost (rozsudky ze dne 2. října 2003, Corus UK v. Komise, C-199/99 P, Recueil, EU:C:2003:531, bod 145, a ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh., EU:C:2005:408, bod 462).

121 V projednávané věci je nejprve třeba zdůraznit, že tato část prvního žalobního důvodu vychází z nesprávného předpokladu. V rozporu s tím, co tvrdí žalobkyně, Komise neuplatnila dodatečnou podmínku ve vztahu k podmínkám uvedeným v bodě 8 písm. a), jakož i v bodech 9 a 11 oznámení o spolupráci z roku 2002. Z bodu 9 tohoto oznámení totiž vyplývá, že Komise nepřizná ochranu před pokutou za údajnou kartelovou dohodu, pokud v okamžiku podání žádosti o ochranu před pokutou již měla dostatečné informace k přijetí rozhodnutí o provedení šetření.

122 Dále je třeba konstatovat, že v bodech 312 až 322 a 269 až 274 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise dostatečně odůvodnila, proč se rozhodla žalobkyni nepřiznat ochranu před pokutou ve věci džentlmenské dohody. Z argumentů, které žalobkyně vznesla před Tribunálem, ostatně jasně vyplývá, že byla zcela seznámena s důvody, proč jí Komise ve vztahu k džentlmenské dohodě nepřiznala ochranu před pokutou, což jí umožnilo napadnout legalitu tohoto postupu.

123 Zbývající část prvního žalobního důvodu je tedy třeba zamítnout.

124 Jelikož žádný z důvodů předložených žalobkyní není opodstatněný, musí být žaloba zamítnuta v plném rozsahu.

**K nákladům řízení**

125 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobkyně neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (devátý senát)

rozhodl takto:

**1) Žaloba se zamítá.**

**2) Alstom Grid SAS se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Gratsias Czúcz Labucka

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 27. listopadu 2014.

Podpisy.